

ඔස්ට්‍රියානු මැතිවරනයෙන් පසු අන්ත-දක්ෂිණාංශිකයන් ආන්ඩුවට ඇතුළුවීමට සැරසේ

Far-right poised to enter government following Austrian election

පීටර් ෂ්වාර්ස් විසින්
2017 ඔක්තෝබර් 16

ඔස්ට්‍රියාවේ 15 දා පැවති මැතිවරනය දක්ෂිණාංශය වෙත තියුනු හැරීමක් පෙන්නුම් කරයි. හිටපු ජනාධිපති වැට්ම හා ඔස්ට්‍රියානු නිදහස් ප්‍රකාශ කිරීමෙන් පසු දැක නැති ආකාරයේ දක්ෂිණාංශික ආන්ඩුවක් එරට පිහිටුවනු ඇතැ යි අපේක්ෂා කෙරේ.

එරට ඉතිහාසයේ දැනුණ ම මැතිවරන ව්‍යාපාරය මෙය බවට ඒකමතිකයක් ඇත. ගෝලීය ධනෝත්චර අර්බුදයේ විනාසකාරී සමාජ ප්‍රතිවිපාක විසඳීමට අපොහොසත් ප්‍රධාන පක්ෂ, එකිනෙකා පරයා යාමට උත්සාහ ගත්තේ, සරනාගතයන්ට එරෙහි ප්‍රහාර හා අනෙක් අත මඬ ගැසීම් සමගිනි. එක් ප්‍රකාශකයෙක්, නිල දේශපාලනය අරක් ගෙන තිබුණු "උන්මාදනීය ඔස්ට්‍රියාව පලමුවෙන් යන වාතාවරනය" පිලිබඳ ව කතා කළේ ය.

මෙය ලියන අවස්ථාවේ, ඡන්ද සියයට 31.4ක් ගනිමින් පැහැදිලිවම ඉදිරියෙන් සිටින්නේ කොන්ස්ට්ටින් ඔස්ට්‍රියානු මහජන පක්ෂය (ඕව්පී) යි. එය 2013 ජාතික මැතිවරනයට වඩා සියයට 7.4ක් ඡන්ද ලබා ගත්තේ ය. තැපල් ඡන්ද ගනන් කරන සඳුදා වන තෙක්, අවසන් ප්‍රතිඵල දැන ගැනීමට නො හැකි වනු ඇත.

සමාජ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී (එස්පීඕ) ප්‍රමුඛ මහා සභාගයේ විදේශ ඇමති වන තිස්එක් හැවර්දි සෙබස්තියන් කුර්ස්, නව අගමැති විමට ඉඩ ඇත. මැයි මාසයේ දී කුර්ස් ඕව්පීයේ නායකත්වයට පත් විය. එය අභ්‍යන්තර පක්ෂ කුමන්ත්‍රණයක් බඳුය. ඔහු තම ව්‍යාපාරය කේන්ද්‍රගත කළේ සිය පුද්ගලත්වය වටා ය. එහි තනි දේශපාලන අවධානය වූයේ, සංක්‍රමණිකයන්, සරනාගතයන් හා මුස්ලිම් ජනතාව කෙරෙහි වන විරුද්ධත්වය යි. කුර්ස් අන්ත දක්ෂිණාංශික නිදහස් පක්ෂය (එෆ්පීඕ) පරාජය කිරීමට උත්සාහ කළේ දකුණෙනි.

ඇග්ගනිස්තානය, ඉරාකය, සිරියාව, හා ලිබියාව තුළ එක්සත් ජනපද නායකත්වයෙන් ගෙන ගිය, නේටෝව පිටුබලය දුන් යුද්ධවල ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් මැද පෙරදිග, මධ්‍යම ආසියාව හා උතුරු අප්‍රිකාව තුළ සිදුව ඇති විනාසය හමුවේ පලායන සරනාගතයන් විසින් යොදා ගැනෙන බෝල්කන් ගමන් මාර්ගය වසා දැමූ බවට කුර්ස් කයිවාරු ගැසුවේ ය. ඔහු භංගේරියානු අගමැති වික්ටර් ඔර්බන් සමග තම සම්බන්ධකම් දැඩි කරමින් සරනාගතයන්ට එරෙහි මර්දනකාරී පියවර ගන්නා බවට දිව්රවේ ය. සංක්‍රමණිකයන් සංඛ්‍යාව සීමා කිරීම, ආරක්ෂාව පතන්නන් සඳහා සමාජ සහන අඩු කිරීම මෙන් ම ඉස්ලාමීය බාලාංශ පාසල් වසා දැමීමට ද ඔහු

පොරොන්දු විය. එසේම ඔහු පොලිසිය හා ආරක්ෂක යාන්ත්‍රණය දැවැන්ත ලෙස තරකරන බවට ද පොරොන්දු විය.

(මැතිවරනයේ) දෙවැනි තැන සිටින්නේ අන්ත-දක්ෂිණාංශික නිදහස් පක්ෂය (එෆ්පීඕ) යි. එය සියයට 27.4 දක්වා තම ඡන්ද සියයට 6.9න් වැඩි කර ගත් අතර, අවුරුදු හතරකට පෙර ගත් ඡන්ද සංඛ්‍යාව ම ලැබූ, සමාජ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදීන් (සියයට 26.7) පරාජය කළේ ය. වසර දහයක් රට පාලනය කර ඇති මහා සභාගය ඉදිරියට ගෙන යාමට කොන්ස්ට්ටින් විවාදීන්ට හෝ ඩිමොක්‍රටිකයන්ට අවශ්‍ය නොවන හෙයින්, දක්ෂිණාංශික අන්තවාදීන් ඊ ලග ආන්ඩුවේ හවුල්කරුවන් වනු ඇති බව පෙනෙන්නට ඇත.

ජෝර්ජ් හේඩර්ගේ නායකත්වය යටතේ 2000 සිට 2007 දක්වා නිදහස් පක්ෂය මීට පෙර වතාවක් විශාල ආන්ඩුවට ඇතුළු වී සිටියේ ය. එම අවස්ථාවේ දී එය ආන්ඩුවට වැද්ද ගැනීම ගැන යුරෝපයේ පුළුල් විරෝධයක් ඇවිල ගිය අතර යුරෝපා සංගමය සම්බාධක ද පැනවී ය. එතැන් සිට, පක්ෂය සැලකිය යුතු ලෙස තවත් දකුණට ගමන් කර ඇත.

2005 දී හේඩර්ගේ බිඳී නායකත්වය ගත් දැනට හතලිස් අට හැවර්දි හේන්ස් ක්‍රිස්ටින් ස්ට්‍රාවි, සුඩේයිට්සේ සයිතූග් පත්‍රයට අනුව, නිදහස් පක්ෂයේ තම වෘත්තිය අරඹන විට සටන්කාමී නව නාසි රංග භූමියේ කොටස් කරුවෙකු විය.

වයස 17ක තරුණයෙකු ලෙස, ස්ට්‍රාවි විශ්වාසී වැන්ඩේලියා හි ජර්මානු ජාතික ශිෂ්‍ය සහෝදරත්වයට එකතු විය. ඔහු සුප්‍රසිද්ධ දක්ෂිණාංශික අන්තවාදියෙකු සමග කිට්ටු සම්බන්ධකම් පවත්වා ගෙන ගිය අතර වසර හතක් ඔහුගේ දියනියගේ සහකාරයා ද විය. 1994දී තහනම් කෙරුණු, නව-නාසි වයිකිං කන්ඩායම සමග ඔහුට සම්බන්ධකම් තිබූ අතර, ප්‍රසිද්ධ නව නාසි සමග පැරා මිලිටරි කටයුතු වලට ද සහභාගී විය. නාසි නිලඇඳුම් සමග ඔහුගේ ජායාරූප තිබිය දී, ඔහු ඔහුගේ පැරා මිලිටරි ක්‍රියාකාරකම් එකිනෙකාට වර්තන පන්දු දමා ගැසීමේ ක්‍රීඩා (paintball play) රඟපෑම් ලෙස නිෂ්ප්‍රභ කිරීමට උත්සාහ කළේ ය.

ස්ට්‍රාවි 1989දී නිදහස් පක්ෂයට සම්බන්ධ වූව ද නිදහස් සඳහා තරුණ කවය නම් නිදහස් පක්ෂයේ තරුණ සංවිධානය, ඔහු පලවා හැරියේ ය. "එම අවස්ථාවේ දී ස්ට්‍රාවි ඕනෑවට වඩා දක්ෂිණාංශික වූ අතර ඕනෑවට වඩා කයිවාරු ගැසුවේ ය" යි අනාගත ආරක්ෂක ඇමති විමට ඉඩ ඇති ස්ජේයිබ්නර් එම තීරණය පිලිබඳ ව පැවසී ය.

මැතිවරනයේ වඩාත් විය හැකි ප්‍රතිඵලය වන, කුර්ෂ් හා ස්ට්‍රාවි අතර හවුල් ආන්ඩුවක් දල වසයෙන් සමාන වන්නේ ජර්මනියේ ක්‍රිස්තියානි සමාජ සංගමයේ මාර්කස් සෝඩර් හා ජර්මනිය සඳහා විකල්පයේ බර්නාඩ් හෝක් අතර; නැත්නම් ප්‍රන්සයේ නිකොලස් සාර්කෝසි හා මර්න් ල පෙන් අතර සභාගයකට ය. 1938දී හිට්ලර් විසින් ඇඳා ගැනුණු රටක, අතීතයේ අපරාධ වලට සම්බන්ධ සියලු සලකුණු ඉවත දැමී ඇත.

මෙම වර්ධනයන් වටහා ගත හැක්කේ කලෙක තමන් ම "වාම" හෝ කම්කරු පන්තියේ නියෝජිතයන් යැයි විස්තර කර ගන්නා ලද සංවිධානයන්ගේ බංකොලොත්කමේ සන්දර්භය තුළ ය.

20වැනි සියවස ආරම්භයේ දී, ඔස්ට්‍රියානු සමාජ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදීහු දෙවැනි ජාත්‍යන්තරයේ ඉතාමත් බලගතු කන්ඩායම් අතර වූහ. ඔස්ට්‍රියානු සමාජ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදීන් සභාය දුන් 1වන ලෝක යුද්ධයෙන් පසුව පවා පක්ෂය, "රතු වියනාවේ" ආධිපත්‍යය දැරූ අතර එහි වැසියන් හතර දෙනෙකුගෙන් එක් අයෙක් පක්ෂයේ සාමාජිකයෙකු විය. 1970 ගනන්වල පක්ෂය ධනේශ්වර පර්යායට සිය කොන්දේසි විරහිත සභාය ප්‍රකාශ කර තිබූ නමුත් තවමත් සීමිත සමාජ ප්‍රතිසංස්කරණ ගෙන ගිය සමාජ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී නායක බෘනෝ ක්‍රේස්කි ජාත්‍යන්තර සමාජ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය තුළ ඉතාමත් ප්‍රසිද්ධ පුද්ගලයන්ගෙන් එක් අයෙකු විය.

කම්කරු පන්තියේ අයිතීන් ආරක්ෂා කිරීමේ මවාපෑම පවා අතහැර දමමින් දැන් එස්පීඕව, දක්ෂිණාංශික අන්තවාදීන්ට පාර කපා ඇත. ඒ වෙනුවට එය, මැතිවරනයට පෙර එන්පීඕ සමග සභාගයක් ඇටවීමට තම සුදානම පෙන්වීම කරමින්, විදේශිකයන් නොරිස්සීමේ සටන්පාඨ වලට අනුගතවී ඇත.

අනෙකුත් පක්ෂ මෙන් ම සමාජ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදීහු ද මැතිවරණ උද්ඝෝෂනය තුළ සරනාගතයන්ට එරෙහිව දේශසීමා ශක්තිමත් කිරීම ඉල්ලා සිටියහ. කලාපයේ දක්ෂිණාංශික ආන්ඩුව විසින් බෝල්කන් ගමන් මාර්ගය වසා දැමීමේදී ඊට සභාය දුන් ඔවුන්, මධ්‍යධරණී මුහුදේ සරනාගතයන්ට එරෙහිව වඩා දැඩි ආස්ථානයක් සඳහා පෙනී සිටියේ, ඔවුන් "ආර්ථික සංක්‍රමණිකයින්" බව ප්‍රකාශ කරමිනි.

ජුනි මාසයේ දී, හිටපු උම්රිය කර්මාන්ත විධායකයෙකු ද වෘත්ස්ව මෙන් ම එස්පීඕ නායකයා ද වන ක්‍රිස්ටියන් කර්න්, වසර 30ක් පැරණි "වැනිස්ට්ස්කි ප්‍රවාදය" අතහැර දැමී ය, මෙම ප්‍රවාදයට අනුව සමාජ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදීන් එන්පීඕ සමග හවුල් නො විය යුතු ය. ප්‍රමුඛ එස්පීඕ නිලධාරීහු විවෘතව ම දක්ෂිණාංශික අන්තවාදීන් සමග සන්ධානයක් ඉල්ලා සිටියහ. ඉදිකිරීම් වෘත්තීය සමිති ප්‍රධානී ජෝසෆ් මුකිට්ස් හා ලෝහ කම්කරුවන්ගේ වෘත්තීය සමිති නායක රේනර් වයිමර් වැනි බලගතු වෘත්තීය සමිති නියෝජිතයන් අතර මෙය විශේෂයෙන් ම විෂය විය. ප්‍රාන්ත මට්ටමේ දී, 2015 වන විටත් එස්පීඕ බර්ගන්ඩ් ප්‍රාන්තයේ දී එන්පීඕ සමග හවුල්කර ඇටවා තිබුනි. පක්ෂ දෙක ම ඔවුන්ගේ කිට්ටු සහයෝගිත්වයට ප්‍රශංසා කර ගත්හ.

මැතිවරනයේ දී, එස්පීඕව දූෂිත උද්ඝෝෂනයක් ගෙන ගිය අතර, එය හෙලිදරව් වූ පසුව පක්ෂයේ මුනත්තහඩුව ප්‍රපුරා ගියේ ය. අගෝස්තු මාසයේ දී ඉහල වැටුප් ලබන එස්පීඕ උද්ඝෝෂන උපදේශක ටැලේ සිල්බර්ස්ටෙන්, රස්ටායලයේ දී දූෂණ චෝදනා මත අත්අඩංගුවට ගැනුණු අතර, ඕවිපී අපේක්ෂක කුර්ස් යුදෙව් විරෝධියෙකු ලෙස පෙන්වීම කරමින්, ඔහු ගැන බොරු පැතිර වූ නිර්නාමික ගේස්බුක් පිටුවක් පවත්වා ගෙන ගිය බව හෙලිදරව් වූනි.

එක් ප්‍රධාන පක්ෂයක් වටා කුඩා පක්ෂ එකක් හෝ කීපයක් සමග සන්ධානයගත වෙමින් නව පාර්ලිමේන්තුවේ බහුතරයක් පිහිටුවීමේ හැකියාවක් නොමැත්තේ, සුලු පක්ෂ වාර්තා කල ජන්ද සංඛ්‍යාව ඉතා පහල වන බැවිනි.

සරනාගත විරෝධී උද්ඝෝෂනය තෝරා ගත්, පොහොසත් මධ්‍යම පන්තික කන්ඩායම්වලින් සැදුණු නව ලිබරලුන්, නැවත පාර්ලිමේන්තුවට ඇතුළු වනවා ඇත්තේ, අවසාන මැතිවරනයේ ප්‍රතිඵලය ම වන ජන්ද සියයට 5.0 සමගිනි.

2016 දෙසැම්බරයේ දී හර්තයින්ගේ හිටපු සභාපති ඇලෙක්සැන්ඩර් වැන් ඩෙර් බෙලන්, ඔස්ට්‍රියානු ජනාධිපති ලෙස තෝරා ගැනුණු නමුත් මෙවර හර්තයෝ සියයට 9.1ක් ජන්ද අහිමි කර ගත්හ. සියයට 3.3ක සංඛ්‍යාවක් ලැබූ ඔවුන්ට පාර්ලිමේන්තුවට ඇතුළුවීමට අවශ්‍ය සියයට 4 නොලැබී ඇත. සරනාගතයන් හා තුර්කිය සම්බන්ධයෙන් ඔවුන්ගේ ප්‍රතිපත්ති අවශ්‍ය තරම් දක්ෂිණාංශික නොවන බැවින් හර්තයන්ගෙන් වෙන්වුණු පැබ්ලෝවාදී විප්ලවවාදී මාක්ස්වාදී කන්ඩායමේ පීටර් පිල්ස්ගේ ලැයිස්තුව සියයට 4.1ක් ජන්ද ලබා ගත්තේ ය.

පසු ගිය මැතිවරනයේ දී සියයට 5.7ක් ලබා ගත්, දක්ෂිණාංශික ව්‍යාපාරිකයෙකු විසින් පිහිටුවන ලද, ස්ටොනාවි කන්ඩායම, මෙවර මැතිවරනයට තරග නො කලේ ය.

ඔස්ට්‍රියාවේ දක්ෂිණාංශික මාරුව සමස්ත යුරෝපය පිලිබදවම ඇගවුමකි. මිලියන 9ට ආසන්න ජනගහනයකින් යුත් ඇල්පයින් සමූහාන්ඩුව තුළ ප්‍රකාශිත වන්නේ, ධනේශ්වර දේශපාලනය කුණුවීමේ සමස්ත පරිමාවයි.

ගැඹුරුවන ජාත්‍යන්තර හා සමාජ ආතතීන් හමුවේ, ධනවාදය ආරක්ෂා කරන සියලු පක්ෂ ජාතිකවාදය, විදේශික බිය, මිලිටරිවාදය හා මර්දනකාරී රාජ්‍ය සංවිධාන ශක්තිමත් කිරීමට හැරෙමින් තිබේ.

මහජනතාවගේ අසන්තෘප්තිය හා සමාජ අවශ්‍යතාවන් සම්ප්‍රදායානුකූල පාලක පක්ෂ තුළ ප්‍රකාශනයක් සොයා නො ගන්නා අතර එය, අන්ත දක්ෂිණාංශික කයිවාරුකරුවන්ට ඔවුන් ගසා කැමට ඉඩ සලසයි. මෙය, එන්පීඕව පැරණි එස්පීඕ බලකඳවුරුවල සභාය දිනා ගන්නා ඔස්ට්‍රියාවට පමණක් නොව, අභාවයට යන කාර්මික ප්‍රදේශවල ජාතික පෙරමුණ ජය ගත් ප්‍රන්සය සම්බන්ධයෙන් ද සත්‍යයකි. දුගී බවට පත්ව ඇති නැගෙනහිර ජර්මනියේ ඒඑෆ්ඩී බලකොටු සම්බන්ධයෙන් ද මෙය සත්‍යයකි.